

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

Primredactor IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Înălțarea Domnului

S'a înălțat Isus la cer în văzul apostolilor, în prezența acelor cari l-au urmat în timpul vieții sale publice, fiind martorii minunilor sale, asculțătorii cuvintelor dumnezeiești și propovăduitorii de mâine ai învățăturilor sale. Un nor „al lui din ochii lor“, după cum ne spune sf. Scriptură, și îndată doi bărbați în haine albe s'au înfățișat înaintea lor și le-a zis: „Pentru ce stați?”

Măreția și tălcul înălțării Mântuitorului înalță sufletele spre culmi, revărsând în ele bucurie cerească. Drumul pe cărările văzduhului, încenjurat de nori și așteptat de corul îngerilor, e încheerea celei mai sublime vieți ce s'a desfășurat vreodată pe pământ. O viață de muncă, de rugăciune, de jertfă până la jertfa crucii, nu se putea încheia parcă decât așa, glorios, cât mai glorios. Căci ce sunt căderile stelelor în nopțile senine ale verii, și ce sunt sborurile mașinăriilor care produc zăpădăciuni când se înalță până la 20 de km., pe lângă Dumnezeu. Om care pornește încenjurat de nori spre lăcașurile Tatălui cerească înălțarea Mântuitorului e o dovadă a dumnezeirii Sale și încoronarea vieții sale pământești.

Tălcul înălțării, pentru noi oamenii, îl găsim în cuvintele adresate de către cei doi bărbați în haine albe, apostolilor: „Pentru ce stați privind spre cer?” Mult grațioasă e această întrebare. Parcă le-ar fi spus: Mergeți în lume, răspândiți-vă în cele patru părți ale pământului și înveșteți să zidiți pe temelii clădite de cel ce s'a înălțat. Răspunșiți din comoara cu care El s'a înzestrat în timpul vieții sale pământești. S'au pornit apostolii bătătorind drumurile lungi ale imperiului roman, zidind biserica ce de două mii de ani înfruntă, cu tărie și neclătită, furia valurilor răului.

Noi toți, scriitorii și cititorii acestei gazete, suntem ucenicii Celui ce s'a înălțat la cer acum sunt aproape două mii de ani. Credința ne leagă de El și de ceea ce noi trebuie să-L urmărim, cu ochii sufletului, pe cărările văzduhului, în această zi de sărbătoare, ca să fim și noi martori, prin înălțarea sufletului, încoronării Mântuitorului. Să reînviem în suflete o clipă măreață din viața Mântuitorului, care s'a jertfit pe lemnul crucii pentru întreg neamul omenesc, deschizând prin jertfa sa izvorul harurilor cerești, tot atâtea drumuri cari duc la fericirea după care toți, alergăm și pe pământ așa de puține ori o găsim.

Să pornim apoi ca și apostolii să zidim mai departe la clădirea cea mare a bisericii. Cum? Lucrându-și fiecare grădina sa, împodobindu-și sufletul cu florile gândurilor frumoase, ale simțimentelor creștine și ale faptelor bune. Acestea vor fi cele mai netoelnice dovezi că suntem vrednici soldați ai celui mai mare Împărat, al Împăratului Cerurilor.

Eroii neamului

O țară e ea o clădire ridicată din munele tuturor. Din truda oelor cari au fost și a celor cari sunt azi. Fiecare generație e datoră să lase întipărită pe clădire urmele muncii sale. Și dacă ele nu se văd, pomenirea acelei generații, între urmași, va fi ca un pustiu ce se latinde între două ținuturi încântătoare. Pomenire blăstămată.

Fiecare înalță fala puterii sale, îi întărește temelii, după puteri și după împrejurări. Aceia însă cari luminează între ceilalți cetățeni cum luminează sfinții bisericii între simplii credincioși, aceia trec la nemurire încenjuți de faima de eroi. Eroii au încheiat țara cu sângele lor, și-au frământat puterile în sbuciumări încordate, lăsând în urmă mândrie și mărire. De aceea se cuvine ca amintirea lor să fie binecuvântată dealungul veacurilor, ca o pildă de urmat și ca o recunoștință a celor ce se bucură de jertfa adusă de ei.

Pomelnicul celor cari și-au vărsat sângele pentru neam, pentru încheierea țării, e lung. El începe în timpuri îndepărtate, poate chiar întunecate, și niciodată nu se va ști numele tuturor acelor cari s'au jertfit pe altarul patriei. Unii s'au ridicat în vremuri de asuprire ca să scape de sub jug străin. Au căsūt poate sub puterea pumnului asupritor care era prea puternic, dar din jertfa vieții lor s'au înflăcărat alte suflete, și lumina a trecut din suflet în suflet până la învingerea cea mare.

Războiul care a trecut a înmulțit mult numărul eroilor neamului. Se numără multe sute de mii de vieți cari au trecut pe drumul veșniciei dând tribut neamului însuși sângele lor, pe care l-au amestecat cu țărâna tranșeelor, ca să răsară viitor mândru și strălucit neamului.

Și neamul nu i-a uitat, le-a statorit o zi de sărbătoare în care toată suflarea românească să se oprească din mersul treburilor de fiecare zi, și să privească spre faptele glorioase săvârșite de ei. Această zi, e ziua Înălțării Domnului. Așa după cum glorioasă e ziua Înălțării pentru Mântuitorul nostru, care s'a jertfit pentru întreg neamul omenesc, e glorioasă această zi pentru cei cari în timpul vieții pământești s'au jertfit pentru neamul românesc.

În semn de veșnică amintire, în Capitala Țării s'a zidit mormântul eroului necunoscut. Mormânt care simbolizează jertfa tuturor acelor cari au murit pentru încheierea neamului. Arde acolo, în continuu, zi și noapte, pe vreme frumoasă și pe ploaie, o flacără, semn că e vie între noi urmașii pomenirea celor cari ne-au lăsat România-Mare.

Țara întreagă e presărată de semne cari pomenesc povestea eroilor, azi și mâine și totdeauna. Pă. în satele cele mai îndepărtate s'au ridicat monumente sau cruci în cari sunt săpate numele localnicilor morți pentru întregirea neamului. Și în această zi de sărbătoare națională, se vor strânge toți, cei vrednici să ajungă zilele de libertate din România-Mare, se vor strânge în jurul monumentelor și al crucilor ridicate în marginea bisericilor sau a școlilor, și vor învia în cuvinte frumoase durerosul dar mărețul trecut al eroilor, ca un semn de veșnică recunoștință pentru jertfa lor.

El frumoasă această sărbătorire, e înălțătoare și o vrednicesc cei pentru cari se face. Dar nu e destul. Cea mai sigură dovadă că suntem recunoscători eroilor neamului, o dăm atunci când ne întrebăm: Noi ce avem de făcut? Care e datoria noastră, a celor cari am avut fericirea să primim o moștenire frumoasă. Datoria noastră e să păstrăm și să înfrumșetăm zi de zi, clipă de clipă, moștenirea primită. Sunt atâtea de făcut în ogorul acestui neam care a stat veacuri cu mâinile legate. Inchid țarinile în brazda lor bogății nebănuite, iar țara se sbate în sărăcie. Și din cauza sărăciei, un întunec cumplit stăpânește mințile și sufletele. Să facem opintirea cea mai puternică, jertfa cea mare, ca brazda să rodească roadă îmbelșugată, și bunăstarea să se reverse asupra țării. Ca îndestulare având, să putem ara în brazda minții, să despiciam gândurile ca să lumineze puternic în întunecul în care trăim. Aceasta-i datoria noastră. Să o îndeplinim întocmai, ca pe cea mai mare dovadă de recunoștință ce o purtăm eroilor neamului.

Câteva lămuriri în legătură cu căsătoriile moderne

Cei mai mulți dintre aceia cari se simțesc cu musca pe căciulă, în ce privește învățăturile bisericii noastre referitor la căsătorie, îmi vor răspunde:

1. »Noi nu suntem în stare să nutrim atâția copii, câți s'ar naște între împrejurări normale, adecă dacă n'am împiedeca zămislirile».

La aceasta însă biserica răspunde: Orice împiedecare a zămislirii este păcat greu, este păcat de moarte. Nu există nici un fel de scuză, nici un fel de explicație în privința aceasta. Legea dumnezească nu dă voie nici bărbatului, nici femeii, ca să omoare ceea ce naște din împreunarea lor. Iar când, fie bărbatul, fie femeia, împiedecă zămislirea resp. nașterea, lucrează împotriva poruncii dumnezeiești: »să nu ucizi». Că lumea modernă este de altă părere, o privește. Noi însă, credincioșii bisericii, nu putem admite părerea aceasta, ci trebuie să spunem și noi cu sf. apostol Iacob: *»Nu este aceasta înțelepciunea, care se pogoară de sus, ci pământescă, trupească, drăcească»* (3, 15). Da, într'adevăr, înțelepciunea celor ce susțin principiile căsătoriei moderne este nu numai pământescă și trupească, ci totdeauna și drăcească, pentru că lucrează împotriva lui Dumnezeu. Da, da, această părere este părere pro-

venită dela diavolul, care *»a fost ucigaș de oameni din început, și întru adevăr nu a statut, pentru că nu este adevăr întru el. Când grăiește minciună, dintru ale sale grăiește, pentru că minciunos este și tatăl minciunii»*. (Ioan 8, 44).

Așadar, dacă cineva dintre soții de căsătorie, sau chiar amândoi, nu vreau să-și îngreueze familia cu copii, n'au decât să se rețină dela plăcerile trupului, și atunci li-se împlinește dorința de a nu avea copii. Dacă însă nu sunt în stare să se rețină, n'au decât să supoarte și consecințele, adecă să-l lase în viață pe copilul care trebuie să se nască din acea plăcere, nu să-l omoare. Pentru că Dumnezeu nu poruncește: »să nu ucizi om bătrân, ori om tânăr, ori copil mare, ori copil mic», ci poruncește »să nu ucizi», peste tot, nici un fel de om, fie acela de câteva zile, ori de câteva săptămâni ori luni. Sf. Iosif și Precurata Vergură Maria, și atâția alți soți sfinți de căsătorie, au trăit împreună, fără de a cunoaște plăceri trupești; pentru că să nu poată trăi în forma aceasta și soții de căsătorie de astăzi, dacă s'au hotărât, încă d n prima zi de căsătorie, să nu aibă copii?

Și apoi mai e ceva: Dumnezeu se îngrijește de toți copiii născuți. Țara e mare, încap în ea nu 20 ci chiar 50 de milioane de oameni. Iar cu ce trăi au, numai harnici să fie.

2. Un alt răspuns este: »Soția mea este bolnăvicioasă. În cazul că ar avea un copil, s'ar nenoroci deplin, ba poate ar chiar muri».

Foarte bine, dragul meu, domnule bărbat. Dacă așa stă lucrul, n'ai decât să te reții și să nu-i pricinuești boala ori chiar moartea soției tale. Să știi că soția ta te va stima foarte mult, în cazul acesta și va spune despre tine: »Bărbatul meu

este nu numai om de omenie, ci chiar erou». Ia, ascultați, ce spune sf. apostol Pavel în privința aceasta: *»Mujeri, așa cați-vă bărbaților voștri ca Domnului, pentru că bărbatul este capul bisericii, și el este mântuitorul trupului. Ci precum se supune bisericii lui Hristos, așa și muierile bărbaților săi întru toate. Bărbaților iubiți-vă muierile voastre, precum și Hristos a iubit biserica, și pe sine s'a dat pentru dânsa, și pe ea o sfințească cu spălare de apă prin cuvânt, ca să o pună pe ea înaintea lui-și mărită biserica, care nu are întinăciune, nici sbârcire, sau ceva de acest fel, ci ca să se sfințească și fără prihană. Așa sunt dator să iubească muierile sale ca și trupurile sale. Celce-și iubește muierea sa, pe sine se iubește. Căci nimenea nici odată nu și-a urât trupul său, ci-l hrănește și-l încălește ca și Hristos biserica; pentru că mădulări suntem trupului lui din carne și din oasele lui»* (Efeseni 5, 22-30).

Bărbaților le place să dea pe grăzavii. N'au decât să fie cavaleri și în privința aceasta.

Și apoi, din capul locului, doctore cam și sperie, așa că de nenumărate ori au rămas păcăliți.

3. Prinși cu ușa, unii bărbați vor zice: »Mă rog, noi nu facem nici una nici alta, fiindcă soția mea are foarte mari cazuri cu prea multele nașteri și avorturi, voi permite să i-se scoată ovarele».

Așa, adecă tu lucrezi direct împotriva scopului principal al căsătoriei, care este nașterea copiilor? Dar, în cazul acesta ce ești? Eu nu-ți voi răspunde la această întrebare, vei răspunde în schimb tu la suși, dimpreună cu soția ta, nu numai față conștiinței voastre, ci și în fața lui Dumnezeu, în lumea cealaltă.

Foița „UNIRII POPORULUI“

De pe vremuri...

Când s'au văzut, gata se scape ulcioarele din mâini, de grabnice ce erau, dela o zăvărlitură bună însepu Ana lui Ispas:

— „Ai auzit?... Doamne nu ne lăsa"... Și cănd să-și măsoare latul și înaltul picptului, se gândi să lase vasele jos, să-și iașă crucea.

— „Ce s'aud soroz?" înădi vorba Măria lui Zăpis, punând și ea cele două ulcioare să se odihăsească.

— „De Săvu Turcului“...

— „Ce?“

— „Doamne ferește pe tot omu“.

— „Cum, îi bateag?“

— „Da' de unde? îi și mai rău de el, săracu“...

— „N'o hi orghit?... Zicea într'o vreme, că-l cam dor ochii“.

— „Ds-ar hi numai asta?“...

— „Cum? Doxr n'o hi ologit?“

— „Doamne apără pe tot omu“, pleacă din limbă Ana lui Ispas, cu ochii la vasele goale, ce păreau să o assultă și ele, cu mare băgare de seamă.

— „O vai și amar de capu' lui“, începuse se tânguie Maria lui Zăpis, fără să știe pentru ce.

— „Așa, zău, soroz dragă. Ce nici să ghizezi“...

— „Și eum o fost vesino, de-o ajuns de mila satului?“

— „Apăi nu ști pe Ozu Nucului? N'o fost tot ea Săvu? ... ridică din umeri Ispăsoaie.

— „Ia, tu, ia“ ... răspunde Mărie, fără să-și ia răgazul, de-a se gândi cam ce-a pățit Ozu Nucului și cam pe când o trăit creștinul asta.

— „Așa-i, când să pățești rău, Doamne, nu ne lăsa!“ ... trase, Ana lui Ispas, vorba de păr.

— „Ia, ia, că bine zici“ o sorănti și mai rău, Mărie.

Ană și Mărie erau două vecine, pe cari le despărțeau un gard, să-l poată sări și porcul. Pe zi, se vedeau, cam de câte ori lătra căințele din lanț și guța purcelul din cotof. De câte ori se vedeau, de atâtea ori se opreau puțin în vorbă: așa cam cât ai bate un ciubăr de haine cu mainul. Fugeau apoi în casă, pentru a sări dela războiu, să vadă unde cotorozește găina. Și cum se mimerau amândouă se iess de-odată, se opriau „o țiră“, de vorbă, la gard.

Dimineața însă, se întâlneau regulat, mergând sau latoreându-se dela răul cu apă bună de beut, numai dimineața până nu o spurcă oamenii.

Aici s'au întâlnit în dimineața, când Ana lui Ispas ar hi vrut să șorosească ceva despre Săvu Turcului, care a trecut cu carul de oțavă peste locul ei și când ea i-s'a puș în cale, Săvu a împins-o într'un spine zicându-i: „ia' fugi de aci, sărăntoaco“. De-atunci nu-i mai iasă „schinelea“ din inimă. Ar vrea să se răsbune și nu știe eum. A încercat, s'o tragă

mai întâi pe Maria lui Zăpis de limbă, de aștie ea ceva de Săvu. Numai cât îi negru în urechi, încolo, are ea putee s'o lungească. Dar Mărie n'a știut nimica, ci tare ar hi vrut să știe, cam ce-o vrut să-i spuie Ana lui Ispas, că numai o'acopt vorba și n'o isprăvească.

Așa era odată, pe vremea când dădeam leam copiii oamenilor din Hălăboreni, iar oamenii mă dăseleau pe mine, că cer pe multă sămbrie, să țin copiii în școală până noaptea, că nu am „ghera“ frumos, să călătesc biserica, iar când nu mergeam la sfânta biserică, se tânguiau, că-i biserica pustie, în mîns. Așa era: se întâlneau lașițele în „drăgăapei“, și începeau vorba în mijitul zilei, ca să isprăvească, când vedeau, că scapă ciurda vasa nemulșă și cu vadul spursat, în apă de ruia își spălau bivolițele încălțămiste.

Atunci alergau în ruțul capului, care e totro o mână năezul, rupând vorba'n două iar picioarele călează nouă'n loc de două.

Și-apoi, îți era mai mare dragal, să te anzit a doua zi, către alte vecine:

— „Hai, ce mi-o spus Ana lui Ispas“

Iar cealaltă și mai cu forfoi:

— „De nu venea ciurda, îmi spuneai vesina Marie, cine-i Săvu Iansului. Răpăi să-l mănca“...

Noroc, că s'au schimbât vremurile și mai hărnicit oamenii, că nu mai au răgaz de ficecăreală, că cine știe, ce-am fi mai ajunși

Petrea Dascăl

4. »Nașterile nevastei mele sunt, în vremea din urmă, atât de grele, încât nu mai pot permite să mai nască și a nu știu câte-a oră, tot atât de greu«.

Da? Foarte bine. Cruță-o deci de neplăceri. Nu te mai apropia deci de ea.

Și, dacă totuși te apropii, te asigur că astăzi sunt atât de rare cazurile, în care mor femeile din naștere, încât se pot număra pe degete. Iar, presupunând că tocmai femeia ta ar muri, adu-ți aminte că e mare cinste, ba chiar martiriu, a muri, dând altuia viață!

Dr. Dr. Sticker spune, la pag. 36 a cărții sale: Viața sexuală și reproducțiunea: »Femeile nu sunt bolnave pentru copiii pe cari îi au, ci pentru copiii pe cari nu-i au«. Un alt medic de seamă a spus: »Doamnele cari nu voiesc să aibă copii, ajung toate sub cuțitul meu«. Un al treilea medic a declarat: »Prin mijloacele pe cari le folosesc femeile, ca să nu aibă copii, se îmbolnăvesc cu mult mai multe, decât prin nașterile pe cari le au, oricât de grele ar fi ele«.

Orice argumente ar aduce deci soții de căsătorie împotriva nașterilor prea dese, sunt toate, dar chiar toate, lipsite de înțelepciune și potrivnice legilor naturale, bisericesti, și civile. Rămâne deci porunca dumnezească: »Să nu ucizi! Să nu ucizi copii, fie apoi aceia încă în pântecele mamei lor, ori abia născuți. Să nu ucizi!«

Părintele Iuliu

15 Maiu la Blaj

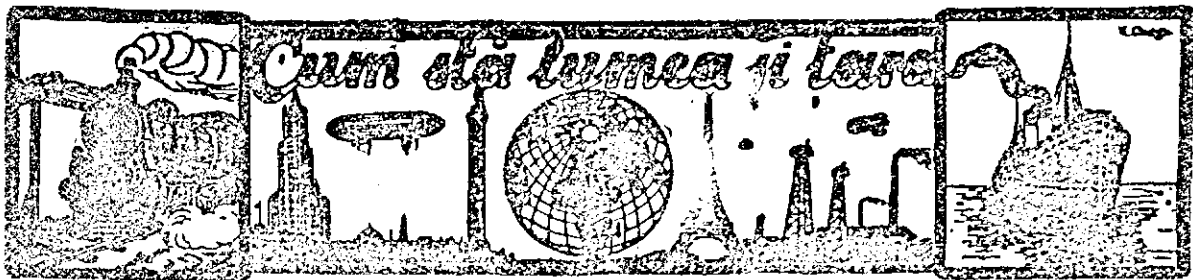
Pomenirea măreței adunări naționale, ținută pe câmpia din marginea Blajului acum sunt 88 de ani, a fost sărbătorită la Blaj cu toată pompa cuvenită. Școlarele n'au ținut cursuri, luând parte, în frunte cu directorii și profesorii, la sf. slujbă slujită în catedrala de pe amvonul căreia a răsunat la 1848 glasul de arhanghel al lui Simion Bărnuțiu. A pontificat Rva. Ioan Bălan, canonic mitropolit, înconjurat de sobor de preoți. Au fost de față și reprezentanți ai autorităților civile și militare. La sfârșitul sf. slujbe s'a cântat Te Deum-ul.

Publicul s'a îndreptat apoi spre Câmpia Libertății. A plecat mai întâi șirul lung al școlarilor, elevi ce pășeau însufleșiți de cântece patriotice, scolărițe ce purtau steaguri tricoloro și străjerițe îmbrăcate în frumoase uniforme.

Autoritățile bisericești, civile și militare, au luat loc în tribuna ridicată în marginea Târnavei. Asemenea publicul care a mai încăput. Alături de tribună, la câțiva pași, era »Plata Libertății«, împodobită cu un tricolor ce fălăta în bătaia vântului, iar echipe de câte patru elevi, ce se schimbau din ceas în ceas au făcut »gardă de onoare« lângă plata ce simbolizează o măreață clipă din trecutul neamului.

În fața tribunei era mulțimea școlarilor și numeroa public. Elevii Școlaei Normale de băieți sub conducerea d. prof. Celestin Cherebețu au cântat »Imnul Regal« ascultat de toată lumea în picioare. A urmat apoi cuvântarea dlui prof. Dr. Coriolan Suciu. Dsa a schițat pregătirile ce s'au făcut în vederea adunării dela 3/15 Maiu 1848, a arătat ce s'a înfăptuit atunci, și a tras, pentru viitor, pentru generația de azi, învățămintele ce se desprind aruncând o privire spre timpul când s'a ținut pomenita adunare.

La sfârșit toți cei de față au cântat plin de însuflețire, »Deșteaptă-te Române«, după care publicul și școlarii, în cântece patriotice, cu steaguri fălăltoare, au plecat însufleșiți spre oraș.

D. Iuliu Maniu nu vrea să fie sărbătorit

Organizația național-țărănistă din jud. Alba a plănuț sărbătorirea dlui Iuliu Maniu, fruntașul politic ardelean, din prilejul împlinirii alor 40 ani de luptă politică. Când a auzit d. Maniu de planurile național-țărăniștilor din jud. Alba, a trimis dlui dr. Ioan Pop, președintele partidului național-țărănesc de acolo, o scrisoare, prin care îl roagă să nu facă această sărbătorire.

Nu sunt într'o stare sufletească potrivită sărbătoririlor, — a spus d. Maniu. Guvernul de acum taie adânc în ce are România Mare mai drag, în ceea ce s'a câștigat prin jertfa înaintașilor, târșiți prin închisori, trași în țepă, zdrobiți în roată și duși la spânzurătoare. De aceea, sufletele noastre, mai ales ale ardelenilor și ale bănățenilor, sunt într'o stare de încordare, de luptă, care nu se potrivește cu clipele de sărbătorire.

Sărăcia în care trăiește țara, de pe urma guvernului, omoară orice pornire spre mai bine.

De aceea, — spune d. Maniu — nu chemați partizanii la sărbătoare. Să luptăm pentru intronarea legilor creștine în viața de stat, să luptăm ca legile să fie respectate, să luptăm pentru apărarea drepturilor românilor din Ardeal și Banat și pentru cel mai mare bun al nostru: România Mare și întregită. În această luptă, — a încheiat d. Maniu, voiu fi alături de voi«.

Ce mai fac partidele politice

Partidul național-țărănesc, cel mai puternic partid din opoziție, a ținut duminica trecută mare adunare la Constanța. Au participat mai multe mii de membri ai partidului cari au defilat în ordine prin fața conducătorilor, dnii: I. Mihalache, Mihai Popovici, dr. Nicolae Lupu ș. a. Adunarea a fost prezidată, în semn de cinste, de către d. Mihai Popovici, președintele partidului național-țărănesc pe Ardeal.

În cuvântarea ținută, d. M. Popovici a pus că, »în această zi de mare sărbătoare a partidului național-țărănesc trebuie să ni-se umple inimile de bucurie pentru că șovinismul unguresc nu a reușit să întemeieze o împărăție și să stăpânească dela o mare la alta, așa cum visau ei altădată dela Marea Neagră la Adriatică«.

Nu s'a întâmplat așa cum voiau ungurii, ci dimpotrivă, un ardelean vine să vorbească aci în numele românismului desorbit și să aducă laude lui Dumnezeu, pentru că prin mila Lui s'a înfăptuit România Mare.

Aduc salutul Ardealului, aci în această provincie unde primii coloni au fost mocanii, cari laolaltă cu cei din vechiul regat, au luptat cot la cot pentru civilizarea acestui colț de țară.

Prin politica lor bancară, liberalii au

adus pe țaran la sapă de lemn. El cântă acum acel cântec de jale: »Munții noștri aur poartă, noi cersim din poartă în poartă«, care n'ar mai trebui să se audă pe plaiurile românești«.

A vorbit apoi d. Ion Mihalache, președintele partidului, care a spus între altele:

»Când alții se pregătesc de războiu contra inamicului, la noi în țară ne pregătim de războiu unii contra altora, ne facem gărzi unele să omoare, iar ceilalți ca să ne apărăm. Iar guvernul Tătărăscu încurajează pe cei ce cu bani străini propovăduesc războiul, alături de țările doriitoare să strice hotarele!

Cerem lui Dumnezeu soare și ploaie, cerem pământului roade și cerem Regelui dreptate.

Va veni la Constanța Majestatea Sa Regele la 31 Mai. Aici pe malul mării va privi Măria Sa Regele și adâncurile mării și adâncurile sufletului omenesc. Și-l va fi mai ușor să înțeleagă după o experiență de trei ani a guvernării liberale, a ultimei încercări de peticeală după legea veche.

De sigur că Majestatea Sa, aici la mare, va simți ce simte omul când ese dintr'o odaie închisă și cu aer greu. Cât stai înăuntru cu ferestrele închise, te deprinzi cu mirosul neplăcut; dar când ajungi la fereastră, mai ales la fereastră țării, și cu ochii întinși spre orizonturile largi, umpli plămânul cu aer proaspăt. Așa și Măria Sa va putea vedea că nu mai poți suporta pe cei dela putere, căroro trebuie spus »în lături netrebnicilor, ca la judecata din urmă«.

Noi nu ne pierdem nădejdea. Unde este pământul, unde este națiunea acolo este și Dumnezeu, acolo este viitorul, acolo este biruința și biruința nu poate fi decât cu noi«.

Vaidiștii au ținut întrunire la Craiova

D. Al. Vaida-Voevod a fost duminica trecută în mijlocul oltenilor, la Craiova. S'au ținut acolo mai multe cuvântări. D. Vaida-Voevod a spus între altele: Avem cenzura instituită nu pentru o chestiune ce ni-se flutură prin fața ochilor sub diferite nume, ci pentruca noi acei cari ne interesăm de raporturile externe, să fim legați la ochi. Să nu putem ști toate cele ce se petrec afară.

Noi suntem un popor la începutul existenței sale politice, căci neamul românesc abia s'a întregit.

România Mare, așa cum erau și strămoșii noștri, se întemeiază pe credință și pe limba strămoșească.

Dacă în Franța s'a făcut separația bisericii de stat și nu mai este nevoie de credință, noi nu putem s'o facem, căci ar însemna să ne sinucidem ca națiune.

Vorbind despre Liga Naționaliștilor, Dsa a spus: Nu sunt contra Ligii Naționaliștilor

dar sunt contra Ligii cum a luptat pe baza vechiului statut care a mers până să arunce în ochii lumii praful eternei păci, care a mers până să ceară să nu mai predăm în școli, »sentimentul patriotismului«.

În posesiunea forței poți să impui democrație, liberalism, progres, sau chiar dictatură. Nu forme juridice, ci armată cu mitraliere, tunuri și avioane, și bine pregătite asigură garantarea păcii. Dacă nu am fi avut armata să reziste așa cum a rezistat și să ne ridice marea Mărășeștilor, am fi fost omorâți cu dreptatea în mână.

Schimbare de guvern în Austria

Politica internă a Austriei a trecut săptămâna trecută prin momente încordate. Cancelarul (primministrul) Schuschnigg și-a prezentat demisia în timpul nopții de 13 spre 14 Mai. În aceeași noapte, după câteva ore, a format, tot el, noul guvern, din care însă nu mai face parte fostul vicecancelar prințul Starhemberg.

Pricina acestei schimbări pare a fi următoarea. Prințul Starhemberg a trimis o telegramă dlui Mussolini, în numele guvernului, fără ca ceilalți miniștri să știe ceva. Acest lucru a produs multe nemulțumiri, mai ales că telegrama e împotriva democrației, care începe să fie bine văzută de guvernul austriac.

În noul guvern, toate posturile de comandă au fost preluate de cancelarul Schuschnigg.

Iarși ard bisericile în Spania

Nu mai conțeneșc mișcările revoluționare în Spania. Săptămâna trecută, un grup de muncitori au început să repare o biserică stricată de comuniști. N'au putut însă să lucreze în liniște căci comuniștii au sosit din nou și au atacat pe muncitori. S'au tras mai multe focuri de revolver și unul dintre muncitorii cari reparau la biserică a rămas mort.

Comuniștii s'au înșiruit apoi și au pornit pe străzi, dând foc la două biserici. Au mai aprins primăria și o mănăstire pustie din care călugării au fost alungați mai înainte.

Un colonel a voit să facă ordine în stradă, dar comuniștii au voit să-l omoare. N'au reușit. În schimb i-au aprins casa și au oprit pe pompieri să o stingă.

Așa se întâmplă peste tot locul unde stăpănesc cei fără Dumnezeu. Se aprind bisericile, se calcă în picioare legea, iar cetățenii nu sunt siguri de viața și avutul lor.

Moartea unul fost primministrul grec. În ultima noapte a săptămânii trecute a murit la Atena Panaghis Tsaldaris, fost primministrul grec și șef al unui puternic partid. Cu o oră înainte de moarte era deplin sănătos. A luat parte seara la desbaterile Camerei, a cinat și s'a culcat liniștit. Peste o oră s'a sculat simțindu-se rău și după câteva clipe a murit. E interesant că în ultimul an patru mari bărbați greci au murit pe neașteptate. Trei dintre ei au condus mișcările din anul trecut: Venizelos cu revoluționarii săi de o parte, Tsaldaris, ca primministrul și Condylis ministrul de războiu de altă parte. Acum s'au liniștit toți trei, pe vecie.

Un înfiorător omor în Capitală

In loc de recunoștință răsplătește binefăcătoarea cu lovituri de cuțit

Multe sunt păcatele de care suferă omenirea azi. Unul mai mare decât celălalt. În locul virtuților alese, cari împodobesc sufletele ca florile unei grădini bine îngrijite, s'au cuibărit în inimile multora apucăturile rele, cari încătușează pe om și-l robesc păcatului. Între altele, se pare că a pierit din mijlocul nostru recunoștința, una dintre cele mai frumoase pozoabe ale sufletului omenesc. S'a întâmplat deunăzi un înfiorător omor în Capitală care ogliadește îndeajuns cele spuse de noi. L-am ferecat în cuvinte și l-am prins la gazetă pentruca ochii celor buni să vadă mai limpede meciula răutății care sufoacă parcă omenirea, și din bunătatea, și din calea cea dreaptă pe care umblă ei, să nu lase nici cât un grăunte de muștar, pentruca biruința binelui asupra răului să vină cât mai repede.

Un sărac găsește binefăcător

Pe străzile Bucureștiului își trăia zilele, mai mult flămând și sărăcit, un făcău de vreo 18 ani, de fel din județul Olt numit Ion Vârlan. Lucra pe la unul și pe la altul, ce găsea, căci o slujbă temeinică nu găsea, acum când multă lume stă cu brațele încrucișate.

Peste băcșanul de care scriem a dat un norec, de care însă nu s'a știut folosii. A găsit o doamnă bătrână, bună la inimă și miloasă, care-l dăruia cu câte ceva de câteori se abătea pe-acolo. Mai mătara prin curte, mai ducea lemne la bucătărie, uneori nu făcea nimic căci doamna n'avea decât un nepot, lucru mult, ca'ntr'o familie mare, nu era. Dar înțelegând sărăcia și vremurile grele de azi, doamna îl miluia totdeauna cu de-ale mâncării, de câteori nu găsea de lucru prin oraș.

Intr'una din zile, doamna a observat că-i lipsesc mai multe lucruri din casă, între cari și un cuțit mare de bucătărie. Bănuiala a căzut pe Ion Vârlan și s'a dovedit că n'a fost acatemeiată. — Dacă e așa, apoi în casă să nu-mi mai calce, — a spus doamna cea miloasă, tare supărată de ce a aflat.

După vreo câteva zile, Ion Vârlan s'a prezentat din nou la casa binefăcătoarei sale. A bătut șos la ușă și a intrat. Când l-a văzut, doamna i-a spus cuvinte de supărare și l-a poștit să plece, căci ea nu ocrotește la casă hoși. I-a întors apoi spatele crezând că va pleca, dar nerecunoșcătorul se vede c'a venit cu gând ucigaș. A sărit cu cuțitul furat dela bucătărie, pe care-l ascunse cu grije sub haină, și din câteva lovituri a omorât pe aceea care de atâtea ori l-a miluit. A lăsat apoi cuțitul acolo, și a început să caute după bani. A luat ce a găsit, și a plecat în oraș.

Când a sosit nepotul doamnei acasă, și-a găsit mătușa moartă. Cum cuțitul era alături, îndată a știut cine-i criminalul. A înștiințat imediat poliția care a început să-l urmărească. Ucigașul a fost găsit la o cârciumă chefulind cu banii furați.

Luat de scurt, a pornit cu oamenii legii cari nu i-au spus pricina pentru care l-au ridicat. L-au dus însă într'adins pe strada unde era moartă și unde s'a strâns

multă lume. Când au trecut prin dreptul casei, un polițist a întrebat anume: Deceți fi atâtea lume strânsă aici? — Iar ucigașul cu sufletul negru de mârșava-i faptă, a răspuns: — Au venit să vadă pe bătrâna pe care am omorât-o eu azi dimineață.

Aceasta i-a fost recunoștința pentru mila ce a găsit-o în casa bătrânei doamne. Trist și dureros lucru.

Ce se petrece în Abisinia

Încă nu s'a împlinit anul de când s'a auzit cele dintâi bubuituri de tun în Abisinia, și această împărăție a trecut în stăpânirea italienilor. Regele Italiei a fost declarat împărat al Abisiniei, și scriu unele gazete că se va încorona, poate, chiar într'un oraș abisiniu.

Italianii au început să organizeze Abisinia. În capitala țării au deschis o școală la care în prima oră au luat parte copii dela vârsta de 6 ani, și chiar și oamenii mari. S'a început apoi numărătoarea populației. Se lucrează acum la împărțirea țării pe județe și plase. Numeroși conducători de triburi din depărtare chiar, și să supun italianilor.

Judecători miloși

După ce au condamnat pe două femei sărace plătesc ei amenda

La consiliul de războiu din Galați, s'a judecat săptămâna trecută procesul al două femei sărace, învinuite că au adreacuviate grele unor parșepori cari au fost în comuna lor să încaseze dările. Femelele au negurosont, plângând, că sunt vinovate, și consiliul le-a condamnat să plătescă câte 10 Lei amendă. Văzând însă judecătorii că sunt de sărace femeile, au plătit ei din banii amendă.

Fapta aceasta a unor judecători ne arată respectul ce trebuie să-l datorăm legilor. Căci s'a făcut vinovat trebuie pedepsit, așa că dreptatea și de aici nu se poate face abatere căci s'ar sdrunzina temelie autorității și bunei rândueli fără de care societatea nu putea trăi. Un judecător trebuie să judece dreptate, ca cei dela Galați, fără părtinicie chiar și atunci când inima lor ar fi încălșată. Și atunci n'au voie să facă milă din drepturile legii. De aceea, fapta judecătorilor dela Galați, cari au reparat dreptatea și apoi au buzurarele lor și-au făcut milă cu două femei sărace, e vrednică de toată lauda.

Negusul va trece prin țara noastră. Scrie un mare ziar dela București că în 15 Maiu a sosit la Constanța un trimis al Negusului, care după cum se știe se află în prezent la Ierusalim. Sosirea acestui abisiniu în România se crede că s'a făcut din cauza toarea pricină. Negusul are de gând să plece în Elveția. Acolo are o vilă, cumpărată acum câțiva ani, care a început să fie reparată. Că să plece în Elveția trebuie să treacă prin țara noastră. Pentru acest lucru trebuie înțeles dela statul nostru, și se crede că abisiniu de care scriem a venit tocmai pentru că să primească această înveire.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Bucurie sufletească la Calvasăr

Ziua de zece Mai a fost pentru credincioșii parohiei Calvasăr zi de înălțătoare sărbătoare și prilej de adevărată înviare sufletească. În această zi a avut loc cu mare solemnitate punerea pietrii fundamentale a noii biserici ce se va ridica în mijlocul comunei.

Bisericiuțele din deal, amăndouă gr. cat. în cari s'au închinat și s'au rugat părinții și străbunii, deveniseră de multă vreme neîncaptătoare.

Datorită indemnurilor părintelui paroh Petru Pădureanu, cari au aflat un frumos răspuns în inima credincioșilor, gândul ridicării unui lăcaș de închinare, după efortări de ani, s'a putut realiza.

La liturghia oficiată în una din vechile biserică rămasse, în fața poporului numeros Păr. prof. Dumitru Neda, delegatul mitropoliei — explicând evanghelia zilei, a rostit înflăcărate cuvinte și indemnuri spre o viață creștinească, în zbuciumul zilelor de azi.

După masă la ora 4, a avut loc punerea pietrii fundamentale. La această solemnitate au luat parte Păr. Victor Aaron, protop tractual, Dl. Victor Știrbețiu, prefectul jud. Târnava Mare, însoțit de d. Dr. Gizdavu, medic, toți proștii din jur, presun și toți intelectuali și un mare număr de credincioși din comunele învecinate.

Din partea unui impunător sobor de preoți, în frunte cu Păr. D. Neda și Păr. prot. V. Aaron, s'a oficiat sfințirea apei.

Păr. delegat Dumitru Neda, în cuvinte caldoroase vorbește credincioșilor despre spiritul de jertfă și asultare, de care trebuie să dea dovadă ori și se creștin adevărat.

Despre importanța și măreția actului ce se săvârșește, vorbește Păr. prot. V. Aaron, Dna în cuvinte frumoase și pe înțelesul tuturor a arătat credincioșilor însemnătatea și rostul bisericii.

Frumos au vorbit din partea autorităților civile, Dl. Dr. Victor Știrbețiu, prefectul județului, promițând tot prijianul moral și material pentru ridicarea cât mai grabnică a sfântului lăcaș. A luat apoi cuvântul d. Dr. Gizdavu, care a vorbit despre spiritul religios în general și mai cu seamă la noi la Români.

Șirul cuvântărilor îl încheie Păr. Petru Pădureanu, parohul local, care mulțumește tuturor celor cari s'au ostenit pentru reușita serbării, se adresează în special credincioșilor să-i și-i roagă, ca și pe mai departe să dea dovadă de aceeași dragoste și bunăînțelegere, ca și până acum.

Poporul a rămas mișcat de această frumoasă serbare și mai ales de cuvântările pline de învățături bune, iar oaspeții s'au despărțit cu frumoase și plăcute amintiri.

(c.)

Prețul bucatelor. În portul Galați, prețul bucatelor, când încheiem gazeta e următorul pentru vagon: orzul 19 mil Lei; ovășul 28 mil 500; porumb corcitură 25 mil; sămânța de floarea soarelui 51 mil; sămânța de cânepă 47 mil; mazărea furajeră 24 mil mazărea victorla 40 de mil.

„Astra“ la sate

Despărțământul Blaj al „Astrei“ a continuat duminicile trecute cercetarea cercurilor culturale depe teritoriul său.

Duminică în 10 Mai, cercul cultural din com. Lupu a fost cercetat de către dnii I. Vultur și D. Popa profesori la Blaj. Membrii cercului, în frunte cu păr. D. Coșofan, președinte, au ascultat cu atenție cuvântările dlor conferențieri. Primul a vorbit despre „Presa rea și presa bună“, iar al doilea despre „fericire“.

În comuna Făget au fost în ziua de 17 Mai dnii prof. Eugen Bucur și Nicolae Comșa din Blaj. Păr. Al. Banea președintele cercului, s'a îngrijit din vreme ca toți membrii cercului să fie de față la adunare. D. prof. E. Bucur a vorbit despre „3/15 Maiu 1848 la Blaj“, iar d. N. Comșa despre „însemnătatea cărții“. La sfârșitul conferențelor, d. prof. Comșa a donat pentru biblioteca cercului cultural de acolo 40 de cărți. Aceste cărți au fost lăsate comunei, de către fostul președinte al Academiei Române și profesor universitar, răposatul Ion Blanu, mort anul trecut, care a fost un fiu al acestei comune.

10 Maiu la Vălișoara-Aiud

În anul acesta ziua de 10 Maiu în comuna Vălișoara s'a sărbătorit în cel mai frumos fast, mulțumire datorită trimișilor „Astrei“ dela Aiud.

Duminică Dimineața la Sf. Liturghie, după rugăciunea amvonului, s'a făcut o procesiune în fața bisericii, unde s'a făcut Te-Deum. La cetenia pentru Rege s'a intonat „Trăiască Regele“ cântat de corul bisericesc. După terminarea Te-Deumului, lumca s'a reintors din nou în biserică, unde a urmat încheierea sf. slujbe.

După masă la ora 4 neobosiții apostoli ai culturii dela despărțământul Aiud al Astrei, s'au pregătit a-și lăsa momentul de odihnă după munca oboșitoare de profesori ei au pornit cu toți, formând echipe în toate comunele de pe Valea Aiudului: în Măgina, Casova, Poiana, Vălișoară, Izvoarele etc. sămănând pretutindeni grăunțele culturii în inima poporului românesc dela sate.

În Vălișoara au venit o echipă de profesori și profesoare, în frunte cu Păr. Ion Belu secretarul Astrei dela Aiud.

Programul școlii primare de stat, combinat cu binevenitele conferințe ale apostolilor „Astrei“ s'a desfășurat satisfăcător.

Cuvântul de deschidere îl rostește Părintele local On. Ioan S. Păcurariu, vorbind despre însemnătatea zilei, după care urmează un punct de cor: „10 Maiu“, cântat de elevii școlii, sub conducerea Dăoarei Fabronia Păraian învățătoare. Urmează conferința Dăoarei Șuteu profesoară la liceul de fete din Aiud, care vorbește despre rolul femeii în viața de toate zilele. — Eleva Evelina Păcurariu declamă poezia: Iagerul copiilor. Conferențiază apoi Dl. Aug. Furda licențiat în drept. — Eleva Osea Silvia declamă poezia Sergentul.

Bineprimărită a fost conferința Dlui prof. Gugioman dela Liceul „Titu Maiorescu“ Aiud arătând jertfele depuse de înaintașii noștri, pentru eliberarea poporului românesc din Ardeal de sub jugul străinilor, amintind pe toți cu numele, între cari Simion Bărnuțiu, George Șineai, Petru Maior și alții. Urmează conferința Păr. Ion Belu, care vorbește pe înțelesul poporului despre rolurile „Astrei“, atât de după războiul est și înainte de război, dând sfaturi și indemnuri spre folosul tuturor. — Dialogul „Pisica și șoarecele“ a plăcut mult tuturor, rostit de două fetițe din cl. III. Cele două puncte de cant a dlui Alex. Gruia fun-

ționar la Penitenciarul din Aiud, a delectat mult publicul.

De încheiere vorbește Dl. Moise Miron Inv. dir. mulțumind bătrânei „Astrei“ pentru lumina ce o răspândește în sufletul poporului românesc, de zece de ani, prin neobosiții lucrători ai culturii naționale cari sunt apostolii „Astrei“.

Correspondent

Din Agrij — Sălaj

În 19 April, în Agrij, a fost o zi frumoasă pe care nu o vom uita în grabă.

Părintele ne-a vestit înainte despre această zi însemnată, îndemnându-ne să luăm parte cu toții la sf. liturghie. La sunetul clopotului, sf. biserică s'a umplut de credincioși, de copii de școală și de tinerii premilitari din comunele: Răstolț, Buciumi, Bodia, Agrij și Bozna, sub conducerea Dnei notar — căpitan la rez. Vasile Măreș. Răspunsurile la sf. Liturghie le-a dat corul tinerilor din loc, sub conducerea lui Gonia Gherasim locuitor în Agrij.

La sfârșitul sf. Liturghii, am ieșit eu toți afară unde s'a făcut sfințirea apei, cu care s'a stropit 33 altoani — nucii — cari s'au sădit în grădina bisericii, a parohiei, a comunei și a școlii.

Cu toții am înghinunțiat, la rugăciunea ce s'a făcut către buoul Dumnezeu, să ne scape de musca columbaică, care a făcut multă pagubă în anii trecuți și care iar a început a sosi pela noi.

După ce am fost stropiți cu apă sfințită, păr. Ioachim Maxim ne-a ținut o cuvântare despre însemnătatea pomilor roditori, îndemnând pe fiecare să-și sădească pomi cu mână sa, căci aceștia îi vor fi mai dragi la urmă, știind că sunt rodul muncii sale.

Asemenea a ținut o frumoasă cuvântare Dl. notar — căpitan la rezervă Vasile Măreș, din Treznea, arătând ce folos mare aduc pomii, în special nucii, căci, nucile din România sunt mult căutate în țările străine. A adus ea pildă vie, pe Silviu Papiriu Pop, din Buciumi care are o grădină de 3 jugăre cu pomi, și trăiește o viață ușoară și bună — pe folosul alor 3 jugăre. — Asemenea a spus despre țăranaul Găvriluj Lutian din Răstolț, care vinde, în fiecare an, mere și prune de 18—20 mii. A terminat rugându-ne să facem toți ca Pantea Teodor, Agrij, care și-a pus cu mână sa în 8 ani, peste 300 buc. meri și pruni, după care va trăi cu ușurință peste 8—9 ani, precum și prunicii lui. Cunoșteam noi oamenii de care ne-a vorbit, dar numai acum pare că ne-am dat seama în-deajuns, despre folosul pomilor.

COR.

Fărădelegi cumplite. Un oarecare Vasile Gh. Nanle din Vaslui, a împrumutat dela părinți 40 de Lei. Săptămâna trecută, când mamă-sa s'a dus să-i ceară banii, Vasile a luat o armă și a tras un glonte care a rănit-o în piept. După două ore de chinuri groaznice, rănita a încetat din viață. — Tot spre sfârșitul săptămânii trecute, un copil din Suceava a găsit, înfășurat în cârpe, trupul unui nou născut. Pe gât avea urme de sugrumare, dovadă că o femeie neclintită l-a omorât după naștere și l-a aruncat în apă. Când auzi astfel de blâmtății, nu te mai miri că Dumnezeu trimite atâtea încercări, secetă și foamete, asupra neamului omenesc. Trebuiesc aceste încercări, ca să trezească pe cel ce dorm sufletește.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Finul M. Sale Regelui. Soția locuitorului Traian Alexandrescu din comuna Balotești (jud. Putna) a născut al 14-lea copil. Toți au fost băeți; trei dintre ei au murit, unsprezece sunt în viață. Cel de al 14-lea, botezat duminica trecută, a avut de nănaș pe însuși Malestarea Sa Regele, reprezentat printr'un general. Copilul a primit numele de Carol, după numele regelui său nănaș. Malestarea Sa i-a dăruit din prilejul botezului zece mil de Lei, iar Prefectura, drept premiu familiei, îi va da câte o sută de Lei lunar.

Mare adunare național-tărănistă la Blaj. Organizația Târnavă-Mică a partidului național-tărănesc va ține, duminică în 24 Mai, ora 1 d. m., o mare adunare populară. Cel care vor lua parte la adunare vor auzi, pe lângă cuvântările fruntașilor județeni ai partidului, cuvântul înflăcărat al neînfricatului luptător și povăzitor politic *Mihal Popovici*, președintele partidului național-tărănesc pe Ardeal. După toate semnele adunarea național-tărănistă dela Blaj va strânge mulți partizani, din toate colțurile județului.

Intâlnire colegială. În ziua de 14 Mai, s'au întâlnit la Blaj absolvenții de acum 50 de ani (seria 1886) ai liceului de aici. Dintre cei mulți care au părăsit atunci Blajul, mai sunt în viață cinci. La întrunire au fost de față trei: P. O. DD. Ilie Hiriian protopop în Gilgorești jud. Turda, Ioan Septimiu Todoran protopop în Valea Groșilor jud. Someș și d. Ioan Șerban, prefect pensionar, avocat în Năsăud. Cei trei foști școlari ai Blajului au vizitat școlile unde și-au petrecut ani dragi din tinerețe, catedrala unde au ascultat sfintele slujbe dumnezeiești și pe fostul director Il. Sa Iosif Hossu precum și alți cunoscuți din Blaj.

Studenti condamnați. Zece studenți au fost trimiși spre judecare consiliului de război din Brașov. Ei au fost învinuiți că în 2 Aprilie a. c., pe când se găseau în gara Sinaia, au lăudat pe cei trei ucigași ai fostului prim-ministru Duca. Această faptă petrecută pe terenul stării de asediu, a fost pedepsită. Fiecare dintre cei zece acuzați a fost condamnat la câte o lună închisoare.

A nins în munți. Spre sfârșitul săptămânii trecute a plouat aproape în întreaga țară. Aerul s'a răcit simțitor, și în munții Vrancei a căzut zăpadă formând un strat de 10 cm. Sunt temeri că va cădea brumă în podgorii.

Progresele științei. Am scris și altă dată că învățații se trudesă să facă anumite aparate cu ajutorul cărora vezi persoana cu care vorbești la telefon. Cetim acum în gazetele străine că în Germania s'au făcut astfel de aparate și ele au și fost puse în slujbă în mai multe orașe. Când s'a făcut prima oră experiență, la fiecare telefon cu televiziune (așa se numesc aparatele acelea) era strânsă lume multă, privind cu uimire pe cel ce vorbea din alt oraș.

Un tren a dat busna într'o ceață de copii. În apropiere de Praga (Capitala Cehoslovaciei) se jucau săptămâna trecută, pe linia ferată, un grup de copii. Un tren care venea cu înălțată mare de după o cotitură, a

dat busna între ei. O fetiță de 10 ani a fost omorâtă pe loc; alt copil a fost grav rănit iar un al treilea a fost doar trântit la pământ, dar a rămas nerănit. Ceilalți copii, cu toate că erau în apropierea liniei, au rămas neatinși. Părinții copilei moarte și a celui rănit greu plâng acum de durere că i-au lăsat nesupravegheați și astfel au ajuns sub roțile trenului.

Isprava unui șarlatan. Un oarecare Mihail Bălcan din Șeula se dădea drept medic cu toate că nu era. Mulți săteni din comună și jur au fost înșelați de el cu felurite sume de bani. A fost prins însă și înalțat tribunalului Dumbrăveni care l-a condamnat la o jumătate de an închisoare.

Vapor scufundat. Un vapor grecesc, cu o greutate de peste trei mil kg. s'a scufundat în Marea Neagră. Vaporul venea adeseori în România de unde ducea lemne și cereale pentru țările din răsărit. Acum era în drum spre Galați. — Tot în săptămâna trecută s'a scufundat un vapor olandez, în Oceanul Atlantic. Vaporul acesta s'a ciocnit cu un altul, german. Ciocnirea a fost atât de puternică, încât vaporul olandez, care era mai mic, a pornit imediat spre adâncimi. Călătorii s'au urcat în bărci și au fost scăpați de alt vapor, care a sosit imediat înștiințat prin telegramă fără fir.

I-a fost teamă că nu va muri. S'a anunțat spre sfârșitul săptămânii trecute următoarea știre din capitala Serbiei. O bătrână de 99 de ani, și-a pus capăt zilelor, spănzurându-se de teamă că va trăi veșnic. Această femeie n'a fost bolnavă niciodată. Ea spunea de multeori că se simte tare nefericită de teamă că nu va muri nicicând. Dovadă că tot era bolnavă la creier, numai nu-și dădea seama. Săptămâna trecută s'a spănzurat de zăbrelele ferestrei din camera ei.

S'a aruncat în foc. Un tânăr iugoslav, de origine din Dalmația, și-a pus capăt zilelor într'un mod groznic. A dat foc unei grămezi de lemne și când ardeau mai puternic s'a aruncat în mijlocul jăraticului. În câteva minute trupul lui a părut; numai oasele au mai rămas. Se crede că nu era tocmai în toate mințile, mai ales că înainte cu câteva zile a a leșit dintr'un spital unde a suferit mult.

Mușcat de viperă. Copilul Vasile Tămaș, de 8 ani, din Nicula, a fost mușcat de o viperă pe când era cu vitele la pășcut. Imediat i-s'a umflat corpul și capul. A fost dus la clinica din Cluj dar nu se știe dacă va scăpa cu viață.

Vite ucise de trăsnet. După o secetă destul de mare, care a pricinuit multă pagubă între sămănători, vineri în 15 l. c. a căzut o ploaie destul de puternică, aproape pe tot întinsul țării. În jud. Dâmbovița, ploaia, foarte puternică, a fost însoțită de furtună și de trăsnete. La piciorul muntelui pășteau numeroase cirezi de vite. Un trăsnet a căzut în mijlocul unei cirezi omorând opt dintre ele.

Pedepșiți pentru omor. Tribunalul Dumbrăveni a condamnat la câte cinci ani închisoare pe Simion Oargă și Petruța Ghi-dion pentru că au omorât cu lovituri pe Nicolae Iosif din Bucerdea Grănoasă. Frații Gheorghe și Emanoil Vasile au fost condamnați la câte un an închisoare pentru îndemn la omor.

Cutremur de pământ. Duminica trecută, seara între orele 7 și 8 s'a produs un cutremur de pământ. N'vrem știri să se fi simțit și în Ardeal. În Vechiul Regat însă s'a

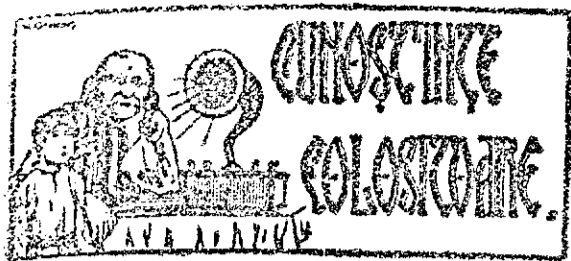
simțit aproape în toate orașele. Mai puternic a fost în Capitală. Locuitorii cari locuiesc în casele cele cu multe etaje au trecut prin momente de groază și ar fi schimbat atunci becuros locuințele lor înalte cu o căsuță joasă dela țară. Pagube sau nenorociri de pe urma cutremurului nu se știe să se fi întâmplat.

Fiii lui Mussolini se înapoiază din Absința. Se știe că cei doi fii ai lui Mussolini, Bruno și Vittorio, au plecat pe front încă dela începutul războiului din Absința. Acolo au iuptat mereu în primele rânduri. De mai multeori au sburat cu aeroplanul până deasupra Addis-Abebel și nu odată erau să fie atinși de gloanțele tunurilor absiniene. Un văr de-al lor a rămas fără o mână în urma unui astfel de zbor. În 14 a lunii curente, cei doi fii ai lui Mussolini, împreună cu vărul lor, s'au urcat pe un vapor și au plecat spre Italia.

Pentru cei cari vreau să se căsătorească. Un mare avocat din Paris, care se ocupă mai ales cu divorțurile, a făcut următoarea constatare. A luat toate semnalele femeilor cari voiau să divorțeze, culoarea părului, a ochilor, vârsta, înălțimea. Din observările sale de până acum reiese că cele mai multe femei cari vreau să divorțeze sunt cele înalte. Nu s'a prezentat la vestitul avocat pentru divorț, nici o femeie mică. Cite are deci încredere în spusele avocatului parisian și vrea să întemeieze o căsnicie fericită, să se ia soție mică.

Intâlnire colegială. În ziua de 17 l. c. s'au întrunit în orașelul nostru foștii elevi cari au terminat liceul în 1926. Dîmineața la 7 fără un sfert, au luat cu toții parte la o liturghie și părăstas slujite de proștii colegi. Ceva mai târziu, s'au dus la liceul de băieți unde s'a citit numele tuturor cari au fost pe atunci în cl. VIII. Apoi, după ce au vizitat liceul, s'au dus la mormintele: Metropolitului Dr. Vasile Suciu, Prof. Aron Papiu și Prof. Flaviu Domșa, în semn de cinste și venerație. De aici au mers la Il. Sa Victor Macavel, vicarul metropoliei. — După masă s'au fotografat și au vizitat celelalte așezăminte de lumină din Blaj. Seara a fost cină comună luând parte:

Il. Sa Dr. V. Macavelu, Di Ștefan Pop directorul lic. de băieți, doi profesori: Băgălian cu Dna, Gizdavu, Bucur cu Dna, și foștii elevi de acum 10 ani: Genica Todică prof. Blaj, Dr. A. Axente veterinar, Slobozia-Ialomița, Dr. I. Băgălian Spitalul de Stat Tg. Mureș, Pr. Ș. Bălan, licențiat în teologie — Blaj, Dr. Gr. Blănuș directorul fermei Beclean — Făgăraș, Pr. I. Borcea, prof. Blaj cu Dna, Șt. Bradl licențiat drept, Adm. Fin. — S'ghișoara, I. Căndea licențiat drept, controlor financiar Cluj, Dr. Vasile Costea, Sanatoriul Cozmuța — București, Pr. V. Creșu, prof. Blaj cu Dna, Dr. Citron Leop. adv. Blaj, Dr. Virg. Dragoș, inginer C. F. R. Cluj, Viorel Marcu, licențiat drept, șeful siguranței — Deva, Alex. Muntean prof. Dicționar mărțin, I. Oriandea inginer textil — Medias. Dr. R. Platon, prof. Tg. Mureș, Gr. Pop Șovaroșy, inginer Solovay — Uioara, Tr. Pop licențiat în drept, Curtea de apel — Cluj, Dr. Ioan Spinean, dir. Abatorului — Satu-mare, Dr. Ioachim Stupariu, Spitalul de femei — Cluj, Dr. Liviu Rusu, med. de circumscripție — Răchitiș — Cluj, Dr. Tib. Szász, medic, — Săcuenț — Bihor. La masă au fost mai multe vorbiri, apoi s'a trimis o telegramă fostului director Aug. Callani, azi director general în Ministerul Instrucțiunii.

Starea câmpului

În toamnă a bântuit seceta, din cauza aceasta semănăturile de toamnă se înfățișează mai slab ca și în anul trecut. Și semănăturile de toamnă sunt mai puține ca și în anul trecut, la grâu cu aproape 462.000 hectare, la secară cu 66.000 hectare și la orz cu 18.000 hectare.

Semănăturile de primăvară sunt mai multe ca și în anul trecut. Pământul semănat cu grâu de primăvară, în anul acesta este de 320.000 hectare, pe când în anul trecut a fost numai 806.000 hectare. Secara e cu 1000 hectare mai multă ca și în anul trecut, iar orzul cu 71.000 hectare. Chiar și ovășul în primăvara aceasta s'a sămănat mai mult ca și în anul trecut cu vre-o 28.000 hectare.

Porumbul încă s'a sămănat în anul acesta mai mult ca și în anii trecuți. Acolo unde porumbul s'a pus mai de timpuriu, e destul de frumos și bun chiar pentru prășilă.

Ținând seamă de ținuturile din România, în *Moldova*, însemnăturile s'au făcut bine și s'a sămănat aproape cu 15 procente mai mult ca și în anul trecut.

În *Muntenia*, starea câmpului e aproape la fel cu cea din *Moldova*, deși în unele județe timpul a fost friguros.

Asemenia și în *Oltenia* și în *Dobrogea*, câmpul se înfățișează destul de bine.

În *Ardeal*, timpul a fost mai friguros ca și în celelalte părți ale țării și semănatul a început mai târziu. Cu toate acestea semănăturile se înfățișează destul de bine.

În *Basarabia* și *Bucovina* starea câmpului e ca și în *Ardeal*.

Leguminoasele sunt frumoase. Unde timpul a fost mai friguros fasolea se însemnățează și acum.

Vile și pomii se înfățișează mulțumitor așa că e nădejde mare, că recolta din anul acesta va fi cu mult mai bogată ca și în anii trecuți, bântuiți de secetă.

Fânățele și pășunile încă sunt destul de bine. Pe unele locuri ierburile au suferit din cauza lipsei de ploaie. Se nădăjduiește însă că ploile ce au căzut acum mai pe urmă, vor repara bine și ierburile.

Peste tot, câmpul se înfățișează mulțumitor așa că e nădejde mare, că recolta din anul acesta va fi cu mult mai bogată ca și în anii trecuți, bântuiți de secetă.

Puterea animalelor. Afiam dintr'un mare ziar străin următoarele. Un papagal care cântărește 134 grame poate ridica în cioc o colivie ce cântărește peste trei kilograme. Un om de 80 kilograme, dacă ar avea aceeași putere ca și papagalul ar trebui să ridice cu dinții o greutate de două tone.

Sănătatea poporului

Cum este dat ajutorul medical la populația dela țară

Sănătatea omului, cât și a celorlalte ființe, este apărată și îngrijită în caz de boală de medici. Fără sprijinul lor, viața este pusă în pericol.

Am văzut în numărul trecut al gazetei noastre, cum este apărată viața animalelor de medicii veterinari, în țară la noi cât și airea, față de diferite boale cari se pot ivi. Cu ocazie, spuneam că la noi în țară avem un medic veterinar la 60 mii de animale. Dacă acest ajutor, aproape nu există, căci se poate face un medic veterinar la un așa mare număr de animale?

Dacă acum vom cerceta, cum este îngrijită viața omului în caz de boală, când are nevoie de ajutorul doctorului, vom conștata lucruri triste și în această privință, mai ales în ce privește ajutorul medical la țară.

Populația țării noastre în cea mai mare parte trăiește la țară, fiind o populație de agricultori, unde-și au gospodăriile lor și roșterile vieții. Această populație face 80% (la sută) din totalul populației pe care-o are țara. Din numărul mare al ei se formează, în bună parte, coadunătorii de mâine ai țării. La țară este izvorul vieții, de unde se împopulează orașele țării. De acolo poraște viața țării, acolo avem brațele de muncă și de împropătare ale țării pentru toate zilele.

Această rezervă de viață, care este țărănul, însă nu este îngrijit de așa după cum s'ar cuveni. Și când spunem acestea, ne gândim la ajutorul medical care este dat acestei populații care face 80 la sută, din populația țării și care trăiește la țară, la ajutorul necesar în cazurile de boală, pentru scăparea ei din ghiarele morții prea de timpuriu.

Datele cari ne stau la îndemână, pentru acest scop, ne arată acest lucru.

Astfel, dacă cercetăm numărul născuților la sfârșitul anului 1934, constatăm că s'au născut cu totul 37.852 de copii, în schimb au murit 34.943 de oameni. Dacă o creștere a populației de abia 2.909. Situația aceasta însă în loc să se îmbunătățească la sfârșitul anului 1935, se prezintă astfel: născuți: 35.143, morți: 32.378, dând o creștere de abia 2765, ceea ce prezintă însă o scădere de 144 de suflete, față de anul 1934. De aci constatăm că populația țării noastre scade, în loc să crească. Dacă ne întrebăm de cauza pentru care scade populația țării noastre, constatăm lucruri cari ar trebui să dea de gândit conducătorilor de azi ai țării noastre.

Cu toate că avem în țară 8720 medici, cu o mijlocie de 2183 locuitori la un medic, cu toate acestea numărul morților nu scade, ci crește, mai ales în rândul copiilor.

Numărul acestor medici însă nu este răspândit în măsura necesară la țară. Și iată, ce ne arată dl. C. Kiricescu în această privință, zicând că la orașe avem un medic la 586 locuitori, iar la orașele mari, cum e Bucureștiul, avem un medic la 286 locuitori, continuând cu orașul Iași, cu un medic la 390 locuitori, Clujul cu un medic la 417 locuitori, iar populația dela țară are un medic la 7000 de locuitori.

Iată, deci, că ajutorul medical la țară aproape nu este. Aceiași întrebare ne-o putem pune: ce poate face un medic dela țară, față de 7000 locuitori pe cari trebuie să-i îngrijească în caz de boală? Ajutorul medicului lipsește la țară începând dela naștere și până la moarte, lipsesc spitalele, doctoriile și viața poporului nostru rămâne în grija doctorului celui mare de Sus. Acela însă spune: „Ajută-

te lazuți, și apoi și Eu îți voi sta într'ajutor!

— Nu aștepta să fac zilnic minuni de dragul tău!”

În fața acestor triste constatări statul trebuie să ia măsurile necesare din vreme, împărțind din numărul mare de doctori dela orașe la țară, unde angajați, să poată da ajutorul medical de care are atâtă lipsă sărmana populație dela țară. Alături de ei să nu lipsească personalul sanitar și doctoriile necesare vindecării.

Trebuie să îngrijim populația dela țară, pentruca astfel numărul morților, mai ales la copii, să nu scadă. Numai în modul acesta vom putea asigura creșterea populației și așezarea țării noastre între țările cari au o mortalitate mică.

Realizând acest gând, pentru binele tuturor, ne vom putea ocupa locul pe care-l merităm între țările civilizate.

Olimplu I. Barna

Tragănul

Tragănul este o boală nemolipsitoare care se observă destul de des la vite. Boala este produsă de un soi de ciupercă trăește mai cu seamă pe spițele de grâu, secară și ovăș.

Vitele când sunt duse să pască pe miriști, sau chiar când sunt hrănite la grajd cu pleavă, înghit odată cu mâncarea sau cu grăunțele și țepii de pleavă pe care se găsesc aceste ciuperci, cari se infig în mucoasa (pelița) gurii. Aici ciupercile cresc și se înmulțesc producând tragănul.

Semnele boalei. Tragănul se arată prin niște umflături tari și reci, a căror mărime variază dela aceea a unui ou de găină, până la aceea a unui cap de copil. Aceste umflături se ivesc în diferite părți ale corpului, dar mai cu seamă în mușchii și oasele făloilor și pe părțile moi (serbie) ale gâtului. Aceste umflături cresc foarte încet și cu timpul se înmoaie și sparg, lăsând să curgă din ele un puroi gros albicios.

Când ciupercile acestea pătrund în limbă, se formează în acel loc o rană adâncă, limba se întărește și devine aspră, parc'ar fi din lemn, iar poporul o numește *limbă de lemn* sau *limbare*. Vitele cu limbare nu se mai hrănesc bine, din cauză că le doare limba și slăbesc din zi în zi. Dacă rana din limbă nu este tratată la timp, crește și poate produce căderea limbei.

Tratamentul. Vita bolnavă de tragănu se va izola de vitele sănătoase și se va ține într'un colț al grajdului. I se va da în apa de băut zilnic câte 8—12 gr. de iodură de potasiu, timp de 10 zile. Se va face apoi o pauză de 10 zile, apoi iar se va începe același tratament până la vindecarea animalului. Umflătura se va freca bine timp de 10 minute odată cu alifia (pomada) următoare: iod 5 gr. iodură de potasiu 15 gr., unguent hidrargivium 50 gr. și unguent aromat 30 grame.

Unii dintre sătenii noștri tratează limbarea cu piatră vântată pisată mărunt, dar în acest mod nu se capătă o vindecare completă, ci numai o închidere a rănilor, pentru un scurt timp, fiindcă după câteva luni ea se deschide din nou.

Vacilor pline sau borțoase nu li-se

va da iodură de potasiu, căci avortează (lapadă).

Când umflătura este astfel așezată, încât se poate opera, este bine să chemăm medicul veterinar care va face această operație. Această operație trebuie așa fel făcută, să nu rămână în rană nici o bucățică de umflătură, fiindcă altfel tragănu crește la loc.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

O broască festoasă urlașă. Câțiva pescari din Constanța, au observat într-una din diminețile trecute, pe când scoteau rocările din apă, că ele sunt neobișnuit de grele. Se bucurau crezând, c'au prins pește mult de tot. Când colo ce să vezi? Era o broască festoasă urlașă, de 1 m. 50 lungime și 75 cm. înălțime. După cinci ore dela pescuit, broasca a murit. Această broască trăește în apele equatoriale și nu se știe cum a ajuns pe la noi, mai ales că și pe acolo sunt foarte puține, aproape să dispară.

Poșta gazetel

Gheorghe Cupcea, Brebl. Sărbătorile naționale sunt trecute în »Calendarul dela Blaj 1936« pag. 5. — Dacă jandarmii dela Dvs. permit ca, în zile de sărbătoare națională, în unele comune să se lucreze în altele nu, faceți plângere la Prefectura județului de care Vă țineți. — Comanda cărții pe care o cereți am predat-o Librăriei Seminariale.

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 184—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1153—1929 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 504 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Iunie 1936 orele 5 p. m. la fața locului în comuna Bucurdea-grănoasă la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 șură cu țigle în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 16 Maiu 1936.

(408) 1—1

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 185—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4593—1930 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Firma Succ. S. Krausz-Szeghő et comp. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 630 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Iunie 1936 orele 2 p. m. la fața locului în Blaj și Sâncel No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară diferite mobile de casă în valoare de 3800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 16 Maiu 1936.

(409) 1—1

FLEFLEA, șef-portărel

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

»Cărțile Bunului Creștin«, cari apar la Blaj, scrise pe fașeleșul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

lată numerii apărut până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți).

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noui**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine

când și unde se poate sluji; biserica și ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin, 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră despărțită**, este cea mai nouă broșură care cu siguranță o va ceti fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângăia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Mersul trenurilor prin gara Blaj, valabil dela 15 Maiu 1936

Felul și Nr. trenului	Sosire	Oprire	Plec.	De unde până unde
Spre București				
Personal 3058	0.47	10	0.57	Oradea-Buc.
Rap. Dacia 22	1.29	2	1.31	Deceb.-Buc.
Personal 3056	5.19	3	5.22	Oradea-Buc.
Or. expr. P. B.	—	—	6.09	Paris-Buc.
Personal 3054	10.33	3	10.36	Oradea-Buc.
Rap. Ardeal 32	11.36	2	11.38	»
Accelerat 302	15.04	1	15.05	Oradea-Buc.
Personal 3060	17.06	4	17.10	Oradea-Buc.
Accelerat 202	21.22	8	21.30	Deceb.-Buc.
» 304	22.55	1	22.56	Cluj-Buc.
» 402	23.59	2	0.01	Sighet-Buc.
Spre Cluj				
Personal 3050	2.04	16	2.20	Buc.-Oradea
Or. expr. B. P.	—	—	2.12	Buc.-Paris
Rap. Dacia 21	4.01	2	4.03	Buc.-Deceb.
Accelerat 303	5.15	5	5.20	Buc.-Cluj
» 401	6.38	1	6.39	Buc.-Sighet
» 201	9.11	2	9.13	Buc.-Deceb.
Personal 3053	12.52	4	12.56	Buc.-Oradea
Accelerat 301	16.44	3	16.47	Buc.-Oradea
Personal 3055	18.50	3	18.53	Buc.-Oradea
Rap. Ardeal 31	21.21	2	21.23	Buc.-Oradea
Personal 3057	21.44	2	21.46	Buc.-Oradea
Spre Praid				
Personal 3073	—	—	5.30	Blaj-Praid
» 3075	—	—	11.45	Blaj-Praid
» 3077	—	—	13.25	Blaj-Dicioș
» 3079	—	—	17.29	Blaj-Praid
Dela Praid				
Personal 3074	8.28	—	—	Praid-Blaj
» 3076	16.36	—	—	Praid-Blaj
» 3078	18.43	—	—	Dicioș-Blaj
» 3080	20.50	—	—	Praid-Blaj

* sosete la București luna, joia și sâmbăta.

** pleacă din București luna, miercuria și vineri.

Nici unul din aceste două trenuri de lux nu opră la Blaj.

„Fetița Orfană“

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Librăria Seminarială din Blaj

Cartea cu textul . . . Lei 10
Notele, 8 pagini mari, . . . 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la care se adaugă 5 Lei pentru porte. Cu ramburs nu se trimite.